PATRIOT CEYLON

November, 18th 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2. No.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—three pence per line.
Above twenty-four two " " "
Half a column—seven shillings six pence.
A whole column—ten shillings.
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-half of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than one shilling

NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the num-bers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

An Agency of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be open-

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and LOCAL BRAS will be received for Collection.

DRAFTS will be issued and purchased on the Head Office, on all Branchez and Agencies of the Corporation on the Cochin Branch of the Bank of Madras, and on all Branches of the National, Provincial, and Commercial Bank of Scotland and on the Provincial Banks of Ireland.

Information as to Rates of Exchange, &c., may be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.

A. WILLISFORD, Act. Accountant,

Juffing 4th March 1864.

Jaffna, 4th March, 1864.

FOR SALE.

A copy of Lorenz's Law Reports. Quite new. Price 10s. 8d. Apply to this Office.

FOR SALE.

A very commodious Palanquin Carriage. Apply to,

> C.D. Nicholas. Pettah. Jaffna.

NOTICE.

To all the Sivites of Wannarponne &c.

On Tuesday evening next, the 22nd Instant, the undersigned will attend at the Wesleyan School Bungalow Chetty Street to receive and answer any objection which any Sivite or non-Christian may have to urge against Christianity or the Bible.

John Kilner Wesleyan Missionary

IN THE MIDST OF BEATH, WE ARE IN LIFE. New and most valuable medicines for hitherto ntractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French dominions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable noce of all languishing, not any under ordinary diseases; but those who may be "hoping against hope."

No more Cod Liver oil Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by GRIMAULT & Co. Chemists, 7 Rue de la Feuillade, Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of several Academies, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Iodide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous dis-eases conjointly with the pills which bear his name.

No more Consemption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co. Chemists Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sovereign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, nocturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co. Chemists, 7 Rue de la Femiliade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H. M. the Emperor of the French Pepsine is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-anæmialoss of strength, and in females, general deranges ment. The Elixir of Pepsine which is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevents vomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. Dr. Leras Apothecary, Dr. of Science, 7 Ruede la Feuillade, Paris — This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. From observations made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferruginous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrup of the iodide of iron, and cures rapidly stomach complaints, painful digestion, poverty of the blood, loss of strength and appetite, and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs. CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the celebrated Dr. RICORD, and are found greatly superior to all the preparations of Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extractis used in recent cases, and the Capsules in the more chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. GRIMAULT & Co, Chemists 7, Rue de la Feuille.

In London, at Newberry & Sons, 45, St. Paul's Churchyard.

In Madras, at BARRIE & Co., and at every good Druggists of India.

	Town—S. Savarimotto Mudeliar 1834. Town—A. Hynsburg, Esq. P. Joseph, Leq.	s. 6	d. 0
		Hynsburg, Esq. Joseph, Esq.	4

Jaffra, Town—Rev. J. C. Arndt
" " J. Olegasegarem, Esq.
" " A. F. Willistord, Esq.
Colombo—Rev. J. Nicholson

The Seylon Batriot.

OUR MILITARY EXPENDITURE.

The Colonial Secretary has in Council explained that the Colony is to pay a fixed commutation of £100,000 per annum to "the Military Chest", and also pay the Military Departments, pensions &c.to the amount of another £35,000. thus in 1865 the annual sum will be £135,000. This will be augumented till the total amount will be £170,000. A Committee of enquiry will be granted but the result will be this tribute of £170,000, because the total cost of the military is £200,000 and this Committee is expected to point out a useless expenditure of £30,000 leaving £170,000 to be paid annually as the whole cost of our Military establishments; and this being determined, the Council will be allowed to vote the sum and thus exercise its privileges.

If the Government clerks had been fairly paid all over the Island, and therate of wages raised so as to command the supply necessary for the demands on account of public works and all employers, it would now appear that we might not have been made to pay the whole of these military expenses.

This we shall now do and it is also expressly said that there is no limit to be understood, on this ground, as to any future de-The Planter's Association, the Chamber of Commerce and the Legislative Council are responsible for having raised the question and it remains to be seen how this unexpected result will be met by them.

On the other hand by grudging wages to the poor were the surplus funds accu-mulated which are now seized by the Imperial Government. It is an Oriental tale throughout.

OUR POLICE MAGISTRATE.

Mr. Elliott has arrived and taken charge of the duties of his acting appointment. We hope that a long career of usefulness awaits him, and that by strict attention to business and suavity of manners, he will gain the esteem of the Bar and the Public in general.

J. STODDART ESQ.

This gentleman, connected with the Survey Department in Jaffna, and who, we believe, was absent from the place for a short time in Colombo for the benefit of his health has returned to his duties

THE REV. J. A. BATES.

We are thankful to God that this good Missionary, who, it was feared, would not live to reach his home in America, has recovered from his sickness. He seems still to have at heart the improvement of Jaffna in its different aspects. We publish in our to-day's issue, an extract from an interesting letter addressed by him to "the Manepay Young Men's Improvement Society.'

A WORD TO THE SIVITES.

We have much pleasure in drawing the attention of our Sivite friends to an advertisement in this day's issue, wherein the Wesleyan Missionary invites all persons who think they have objections to Christianity and the Bible to meet him and discuss those objections. What could be fairer? What could be better? Again we would be fairer? What could be better? Again we would urge the really learned men of Jaffina to come forward and in an upright and friendly way discuss the great questions which are at issue between the Western and the Eastern world. We would warn the Priests and really learned men against allowing imperfectly educated men and boys being their representatives on this occasion. It is only fair for the representative Sivite to meet the representative Christian. We hope that much real good will result from these enquiries. Our best wishes go with the Missionary.

THE GOVT. AGENT'S DEPARTMENT

We hear it mentioned that the post of Thombo Holder, now vacant by the death of its former incumbent, Mr. J. Joseph, is not to be filled up, as it is contemplated by the Agent to recommend to Government that all the documents and registers of that Office may be transferred to the Land Registrar's Department.

THE KAYTS COURT.

We understand that Mr. Van Rossum who was suspended from Office for gross dereliction of duty, has been now dismissed by Government, and that Mr. Rulach, the chief clerk of the Court of Request at Mullativo, is appointed to succeed him.

THE STEAMER "JAFFNA."

The "Jaffna" anchored yesterday morning off Mandativo Island from Negapatam. She left this for Colombo at 3 P. M., with a cargo of rice, and is expected to return on Monday next. We trust she will meet with encouragement from the Planters and native Merchants of the place.

GIRLS' SCHOOL, JAFFNA.

We are glad to find it stated in the "Colombo Observer" that one Miss Elizabeth Annie Lloyd has been appointed Principal of the Girls' School at Galle, so that there appears now to be a fair prospect of our Girls' School being soon supplied with a Principal. The disgraceful conduct, nay "infamous" to use General O'Brien's phraseology, of those gentlemen whose paramount duty it is to look after the educational requirements of the Colony, in not having met our want of a Principal for so many years, admits of no excuse what-ever. Miss Teeling, for whose memory the girls still cherish an endearing remembrance, has been dead now two years, and since her death, no one has seemed to care about poor Jaffna's wants.

True, we have a Sub-Committee of Education in Jaffna, with Mr. Dyke as its Chairman, but like the mysterious Board of Health, it enjoys a decent oblivion. Even should Miss Grey arrive in Jaffna and assume charge of the School, it is not likely that she would have any good number of pupils possessed of respectable qualifications. The greater part of the girls of the town are attending the Convent School, and so strong is the ascendency which the "Holy Sisters' have gained over the feelings and affections of their unsuspecting victims, that it is not at all likely that the girls would feel disposed to quit them.

ECCLESIASTICAL.

The Revd. Mr. Edwards of Manaar has arrived in Jaffna and relieved Mr. La Brooy, the Colonial Chaplain, for a month. We can hardly credit a statement which has reached our ears, that Mr. La B's indisposition has been to a very sensible degree aggravated by the mental anguish endured by him of late, in consequence of the persecutions to which he has been subjected by a renouned Deacon of the Presbyterian Church.

It appears that Mr. La Brooy had acted rather

hastily and imprudently in removing a few pieces of furniture from the Dutch Church inside the Fort, without having had the courtesy to obtain the permission and sanction of the members of the Dutch Consistory in Jaffna, to supply the wants of the Church which he has to his credit, and in spite of many difficulties, built in the town. The Consistory, as a body, felt their dignity as-sailed, and wrote we hear at once to the Chaplain requesting that some explanation may be offered. requesting that some explanation may be offered in extenuation of his strange conduct. The matter is still Sub Judice, and we can only express our sincere desire, that, for the great cause of Christianity, these petty feuds and rancorous feelings which go a great way indeed to prove as stumbling-blocks in the path of Christianity, may soon vanish into nothing, and that peace and concord may be restored between the different sections of the Church. (Communicated.)

心包息是这多严何别可多到心思.

POINT PEDRO. From our Correspondent.)

The North West monsoon has set in and our flourishing Port has come to a close. Drawing the first three quarters of this year, the granary in India has supplied us with 123, 352 bushels of paddy, worth £18, 502. 17. 6. being a decrease of 39,196 bushels, in comparison with the corresponding period of last year.

I understand that the balance of paddy stored in the godowns, amounts to nearly 18,000 bushels at Point Pedro, and 8,000 bushels, at Valvettytorre.

The Ports here, as well as at Valvettytorre, being closed. The Landing Waiter (Mr. Alfred W. Koch) returns to the Customs at Jaffna, carrying with him, the best wishes, appularity, and extern, which he has the best wishes, popularity, and esteem which he has won, during his stay of one year here, through his courteous disposition, diligence, and honesty, which form the conspicuous traits of his character. He shall bid farewell to our Ports to-morrow, and join his circulate at Lafface. Mr. Scenerical cle of relatives and friends at Jaffna. Mr. Sooperi-

maniar, the Landing Waiter at Valvettytorre, has returned to do duty at Jaffna as usual, having been relieved by Mr. Santiagopully, the head Tide Waiter

On Sunday before last, the 6th Inst., there was a grand farewell dinner, given by him at Valvettytorre to several of his former hosts and a crowd of his friends and relatives who were delighted by various recreations suitable to the occasion. A toast for his health was proposed by the Maniagar of the District, (S. VaytilingaModeliar) in a short, but pity speech, and it was seconded by his friends, (N. Mylvaganam Esq. Proctor.) whose eloquent and able address, attracted the attention of the guests, convened in an apartment, decorated in the best Oriental style.

Our worthy and much respected friend, Mr. Colandavalupulle has, on the 11th Inst. quitted his country for Colombo via Jaffna, leaving behind indelible traces of his liberality, affability and hospitality. We wish him a safe and speedy voyage, and hope he will repeat his visits at least once a year.

I am glad to state that the arrears, which accumulated some months back in our Court, have been speedily and ably cleared away, and I hope that the pending cases would be soon dashed off from the "Trial-roll," before the year is out.

The fields in our district promise a rich harvest; the plants are thriving well, wearing an attractive line. We have occasional showers of rain interspersing sunny days.

14th November, 1864.

(From a Correspondent-)

To day the Revd Mr. Mitchill preached a sermon between the hours of 1½ and 3 r. M. on Galatians V. 6. 'Neither circumcision availeth any thing"&c. in the Rest House at Happootelle. This is his first sermon in our District. The Revd. Gentleman, like sermon in our District. The Revd. Gentleman, like his predecessor Revd.R Hogg characterized his sermon with a simplicity of style and by couching his several arguments in very appropriate terms. Messrs Noad, Cruwell, Pinco, Hankes, Grigson, Jinlah, Mitchill and family. Brown, Kirlleo, Porter, Allan, Sike Vyramuter and others were present on the occasion.

To-day at about 8, A. M. one of the lines (?) of the coolies of the Happootelle Estate and belonging to Mr. Jinlah was set on fire and the damage, is estimated.

Juniah was set on fire and the damage, is estimated at about £10 to the inmates. Rice is likely to sell at a dearer price than 4½d, shortly The weather is cloudy and it rains generally during afternoon.

Yours truly,

Hannotella Neverther 6th 1864

Happootelle, November 6th, 1864.

My learned Editor,
Will you echo me through the medium of
your local journal, for my monotonous question whether an articled apprentice for the legal profession, is entitled to a just certificate from his tutor at the expiration of the term prescribed, in case if he pursue any other independent profession during the course of the time limited by the Government, instead of properly keeping himself under the eye of histutor. Readers, if this question be answered in the affirmative, I thank the framer of such rule for the due allowance he had given to me in spending the approaching Christmas and new years day amidst the circulation of my friends and relatives in my mother country.

To remain yours truly, A Law Student.

FOR THE YOUNG MEN'S MUTUAL IMPROVE-MENT SOCIETY, MANEPAY, JAFFNA.

Some of you have heard of the iron ships that are used in war. People used to think that iron would not swim in water and a good man once performed a miracle for a good purpose by making an axe rise up to the surface of the water. But now we have learned that if the iron is spread out over a large surface it will make very good ships. The great vessel in which we came across the Atlantic was made of iron. I am glad I did not know it until we were safe on land, but it brought us along very securely even through severe storms. Some of you have heard of the new kind of iron ships we have in America for war vessels, called Monitor. I saw one the other day, and went on to it. It is a queen looking ship. It looks like a very long Catumaran with a log cut off from a Palmirah tree about a cubit high standing up a little one side of the middle and a similar one but smaller a little way from it. It is very long about as long as Butticotta Meeting House I should think and notions not more than 10 cubits wide should think, and perhaps not more than 10 cubits wide in the middle. At each end it comes to a point. Here is a picture of it as it would look if you were on it. And if you saw it from the chose it would look like the company it. if you saw it from the shore it would look like this a Ithas no masts or sails as it goes by steam.

The little log marked (a) is the pipe for the smoke to come out. The big log is called the Turret. The black line () is the deck of the ship. It is only one cubit from the water to the top of the deck so when the waves are high, all of the vessel (except the tops of the logs) is under water. The outside of the vessel is made of hard smooth iron plates 6 inches thick inside of that is hard smooth from plates 6 inches thick inside of that is hard timber 2½ feet thick and inside of that iron again. The deck is also covered with iron. The sides of the vessel are made very slanting so that if a cannon ball strikes it, the ball glances off without doing any injury. Now suppose the large palmyrah log is hollow, and stands on a wheel so that it can be turned round. On

one side of it is a door. Inside of it are two great cannons, loaded with balls so large that no man in Jaffna, could lift one of them. When an enemy comes, a man up in the log over the cannon looks through a little hole and aims the cannon at her. Then the Steam Engine is harnessed to the wheel and the tunner turns slowly around. When the door comes right before the gun the gun pushes it open under its great iron ball crushing through the enemys wooden sides shuts its own door and covers in again. Then the great gun goes down into the ship to be loaded again. The men are all down under the water, except the one who goes up to aim the cannon. It a fair sea fight I down the cannon. the cannon In a fair sea fight I do not know that any one has ever been hurt in one of these Monitors except once. The only way these ships have been hurt at all by the enemy was by some very heavy balls from forts breaking the iron plates. It is only two or three years since the first Monitor was made. The inventer proposed the plan to our Government. Government examined it and agreed to pay for one Monitor if i. a trial battle it should be successful. The cost of it was to be only one tenth of the cost of such war ships as Eng. land is making. The vessel was to be made in 100 days. A few months after this agreement was made the rebels who are fighting for slavery sent a very strong vessel covered with iron against our ships. She attacked two of our largest ships of war. Either of the two were much larger than she but their balls bounded back from the thick iron sides of the rebel. She ran against one of them striking her sharp iron Row right through the vessel's side as you could strike a knife through an eggshell. The vessel sank in a few moments carrying down with her many of her crew. The other great vessel soon surrendered and was set on fire by the rebel. Satisfied into her days work the rebel went home to rest for the night. There were several other ships near by and as they would not run away she expected to destroy them all one after another. But during the night the little Monitor came. In the morning the rebel came proudly out confident of success. But between her and the ships was that little black catumaran with the Palmyra logs on it. It came to meet her. The smoke from the smaller log was the only sign of life about it. The rebel paid no attention to it and began to give at the ships. But soon a little puff of smoke came from the Palmyra log and an enormal state of the puff of smoke came from the Palmyra log and an enormal state of the puff of smoke came from the Palmyra log and an enormal state of the puff of smoke came from the Palmyra log. mous cannon ball came whizzling by her. The rebel turned to attack the little catumaran.

But all her balls glanced from the smooth iron, while the big ball from the Palmyra log came crushing

through her.

She tired to sink it but the little fellow slipped out of her way and sent another great ball into her adver-So they fought for several hours till at last the big

rebel turned and ran away from the little catumaran. The rebel was so much injured that she never came

out again but was destroyed by her owners when the Monitor was coming to attack her again.

Of course our Government bought the little Monitor of course our Government bought the most bounder and at once set men to work making others like her and now there are a good many of them at work helping us put down this wicked rebellion.

Young men, I want each of you to be a Monitor out there in heathen Jaffina, In Phil. 6: 13—18, you will find an account of the Christian armour. Put it

on and even if Satan sends his biggest iron ships against you they cannot hurt you but you can conquer them all.

yours truly,
JAMES A. BATES.

THE TAMIL CONGREGATIONS, SACRED MUSIC AND CHURCH PSALMODY.

(Continued from page 6th, No. 2. Vol. I.)

Dear Sir.

I am glad that the above subject, mooted in the second number of the first Vol, received more than expected attention from the Christian community of the province, in having been discussed for and against, by the ablest members of the Church, under the most favourable auspicies of our oldest and the most experienced patrons and well-wishers, not only throughout the I. Vol.; but even in many of the numbers of the second Vol. of your periodical. I have, with avidity, read the communications on the subject and carefully weighed the arguments on both sides. Those against it are contemptible, being silly and puerile. Those for it are weighty and substantial beyond all contradiction. And the fact that "the oldest and the most experienced of our patrons and well-wishers ", are on this side, encourages me to enter upon the subject again and to offer the following thoughts and suggestions to their further consideration and final decision.

It is now admitted, afterlengthened discussion, that "Sacred Music and Church Psalmody," in native tones and tunes, on a felt-want in the Tamil congregations in the different parts of the Island—(on the Continent, I hope, the congregations enjoy them to some extent.)—The introduction of them into the several assemblies of Christian worship will be attended with greater and better success than hitherto, in as much as they are more congenial to the national taste and more agreeable to the native ear than the metres and measures now in use and the congregations will then sing the praises of their Maker, the sufferings of

their Saviour, the anthems of Reedeming love, &c. &c. " with the heart and with the understanding." We shall then see an audience "carried, as it were, upon a mighty wave," when the melting notes of Calvary wisper to their Souls the wonders of Redeeming love in their own tunes and tones. Under these circumstances only our Pairavies and A nandapairavies, our Neelampuries and other tunes will produce the same effect upon a Tamil congregation as the favourite "Old-Hundred" of Martin Luther" upon an English one and thus

"Our souls, on wings sublime Rise from the vanities of time And draw the parting veil to see The glories of Eternity."

Some of our friends of the opposite party, you will remember, dear sir, took a very puerile view of the subject as to the Nature of the Music proposed to be introduced into our congregations and they even expressed fears that Nattuvas and dancing—would have obtained admission. No— We do not speak of such thrilling and deafening Music-nor are we so foolish as to recommend Music—nor are we so foolish as to recommend the Drum with its accompaniments, or the Mattalam with its tingling cymbal, as instruments suited to divine worship in a Holy, Christian assembly. We mean, soft and heart-elevating vehicle of Praise. Such exercise of the "art" which is adapted to awaken the feeling of the Soul with which it is so intimately associated in the pious mind. To express contrition, a Stanza of this kind, viz :-

"தாகையாடுகுட செற்கில்கிரன்ற தண்மலர் கொளில் வேர்த்தன நாளையாகளுட இதை இதை அறு தணையவிர்காவில் வேர்த்தன போல்— ஊரெலா ஈனதேக்குமெனதை புறைத்தை, புளைக்கொர்தாரு குவோவ்குத்தை,— ஈரெலாக் தாளித்தல் போலுவன் கடமும் கண்ணூகைக்குமுகியன் பாவ— வேரெலாம் பிமங்கிக் கண்கதுட வெனக்கே, வி னமே மிகுதிதக்கமுனே."

Accompanied with the violin or of the kind, will elevate the soul much higher than the bit now presented to it in the words,

> ் அருளின் ஊறரும் பே#வே விபாகுலமும் பாடும், படுக்ற என் டெத்திலே இருக்கும் ளேவைப் பாரும், அனேக அம்பு கைத்ததாய் என் பாகங்க எனேகமாய் என் மனைச வதைக்கும்."

Examples of this kind may be multiplied without number. But the above specimen is quite enough to shew the members of our opposite section that there is no imposition intended against the church or its members. I will endeavour, in your next number, to submit to our friends and patrons, what my views are on the subject and how far I call upon my native friends to establish this "summum-bonum" of earthly happiness to the advantage of ourselves and our posterity and suggest means how to secure this desideratum to the best of our country's happiness, temporal as well as spiritual.

November 2nd. 1864.

(To be continued)

MORE TRIFLES FROM CEYLON. (Centinued from page 179.)

MORE TRIFLES FROM CEYLON.

(Centinued from page 179.)

Then there is a matter of forcible abduction. A girl, the daughter of highly respectable parents, seeks protection. The father was with his family when a message came that a neighbour was ill and needed medical advice. The old man proceeds on his charitable errand, and is conducted to a woman's bedside who feigns sickness. While his patient is thus occupying his attention, a messenger is secretly despatched to his house, who informs his family in breathless haste, that in crossing a bridge the sticks gave way, that the patriarch fell upon a pointed stake which pierced his ribs, and that he lies at death's door. Out rush in frantic haste the wife, the sisterin law, and the daughter. At a certain distance from the house the two former are knocked down, and the latter carried off by force; and, when the father comes home, he learns the sad tale. The story is, of course, strenuously denied. I have my own opinion; but fair play is a jewel. The rule that every man is assumed to be innocent till his guilt is proved, holds good in Ceylon as in every part of her Majesty's possessions. All I shall say, therefore, is, that if the story be true it. was an ingenious stratagem—if false, an ingenious invention, se non vero, e'ben trovato. Meanwhile, the accused awaits trial, so no more on that head. A burglary case winds up the day is proceedings, and I feel I have done a good stroke of business.

In England, when a man is angry with another he fights him. In Ceylon, he enters a complaint against him. I have known men inflict severe wounds on themselves or one of their friends simply that they might charge an enemy with the commission of the offence. Equally cunning are the defences made against charges. I may just mention one of this very class. A man loose a buffalo calf, or says he lost it; he subsequently finds it, with fresh brand-marks, known to be the marks of the accused. To prove that it is his calf, he brings to court a buffalo, which is worse. But maternal inst

and then rough muddy paths up and down, with loose stones at every step. But the afternoun brings me to one of those irrigative works which have been constructed in modern times, in a land where the ruins of gigantic structures of the same kind lie hidden in abundance far from the present haunts of men. It is a dam of masonry about fifty feet high, thrown across the channel of a river so as entirely to divert its course. The effect is, that it carries a stream that used to drown the fields on its banks into a part of the country where water is an inestimable boon. It is called the Oorebok ke dam. I spent the night in this neighbourhood.

The next morning, while taking depositions in a case of cattle-stealing, in walks a friend of mine, and we meet most opportunely at this out of the way place, which one European visits once, perhaps, in six months, and find our rostes lie in the same direction. A good breakfast, and off we go regardless of the sun, and ride and drive together for the rest of our way. All around us the country presented an appearance most unusual in this part of the island. The very forest was dying for want of rain; but, strange to say, amidst the surrounding arid scenery, one tract after another of the most beautiful green rice-fields lay in one continuous line along our path. To what was this owing? The answer is: To the second dam in this part of the country, called the Kirime dam, also executed about the same time as that hefore mentioned. The public complain that the monument which was to perpetuate the memory of Sir Henry Ward's vigorous administration has not yet been erected. But I reply, it exists in the smiling rice-fields, watered by the streams that Kirime Oorebokke have supplied to nourish and support thousands who would otherwise now be staring grim want full in the face. On our road we crossed a bridge near a few huts. In the water beneath this bridge I saw a most unusual sight. The stream was as full as it could possibly be of very fair-sized fish, which were eagerly waiting to

ORIGINAL POETRY-HEALTH.

Oh the blessing of health!
Joy of mortality!
It is beauty and wealth
Life's sweet reality.

Riches may fly from us,
And leave us all lonely:
Health always befriends us And stays age our surety.

It is beauty itself,
With the rose on its cheek,
That despises the pelf
Which travels it to seek.

Health is fond charity
To Power when staffless
Without it vanity
Cheerless as heartless

The broad landed acres
Are but barren furrors
Their lords not partakers,
All else are but sorrows.

Their galleries of pictures
Are but sunless wealth,
When joy ne'er depictures
The sweet blessing of health.

Their pride and their beauty,
Their music and rich gold,
Their women so lovely,
Without health are all cold.

Their restless enjoyment
Of travel with their pelf
Are but times' despoilment
Sans the blessing of health.

9.
Oh the love on its cheeks
Their tender tints shading
Give the mouth unless it spe
The dimples unfading.
10.
Then the blessing of health,
The treasure tis' tingeless
Its purity and wealth
Undying and fadeless!

Kandy, 14th March, 1861. R. S. Eddleston.

WOMAN.

Women have ever been regarded as the "poetry of Women have ever been regarded as the "poetry of the world," as the "terrestrial planets that rule the destinies of minkind." The delicucy of their structure, the purity and sensibility of their feelings have rendered them to be accounted as beings of the "world of spirits," aerial essences, akin in their nature to "angels and flowers," "the sunny half of earth." Wild, fanciful and romantic in their imagination, they have a strong predilection for the ideal. Beauty is woman's sole prerogative. Beauty which has something indefinable in it. Something which flits across our mind as we contemplate it, but eludes our grasp. Poets have sung of it, and Philosophers have endeav-Poets have sung of it, and Philosophers have endeavoured to give something of form and expression to it. Aristotle observes that a graceful person is a more powerful recommendation, than the best letter that can be written in one's favour. Carneades speaks of it as a sovereignty, that needs no military force. Plato styles it a mere gift of nature, and Socrates calls it a "short-lived tyranny." We may speak of clustering cuils, of soul speaking eyes, of a nose of Grecian outline, of a mouth "formed after the model of Cupid's bow" of lips of vermillion, speaking an "alarum to love" but real beauty is more to be felt than described, for as Byron

"Who hath not felt how feebly words essay
To fix one spark of beauty's heavenly ray?
Who doth not feel until his failing sight,
Faints into dimness with its own delight,
His changing cheek, his sinking heart confess
The might, the wargery of lovelinese?"

Woman's beauty! There is something fascinating something bewitching in it. There is a magic power about it, which draws us insensibly, and then dazzles and bewilders us. We gaze upon beauty, till we feel its irresistible influence telling upon us; till we are, as it has been beautifully described, "thrilled, passion touched, amazed" The sway of beauty is universal; the savage and semi-barbarous have their idea of it, as well as the civilized and polished.

Its empire is predominant. All pay homage at its'

as well as the civilized and poished.

Its empire is predominant. All pay homage at its' shrine. The student hankering after the "fine of genius,' has often forsaken his mightly vigils and visions of fame," to bask "in the light of his lady's eye." The sage and the philosopher smitten with the charms of some Dulcinia, have shelved their fine-spun arguments. ments, broken through the solution of intricate problems, and dired into an investigation of the Platonic system of love. Oh what danger there is in woman's beauty! Romeo when cautioned by Juliet to avoid the fury of the Capulets in his nightly rambles, replied,

"Alack! there lies more peril in thine eye Than twenty of their swords: look then but sweet, And I am proof against their enmity"

Tasso, in his "Jerusalem delivered" gives us a beau-tiful illustration of the power of beauty. Tancred hav-ing discomfited the Persian army, wearied with the labours of the days seeks,

"Some kind retreat
To quench his thirst and cool his burning heat"

While the knight enjoys the luxury afforded him by

"A crystal stream With bowery shade, and verdant herbage crowned"

the fair Clorinda appears in sight "sheathed in armour bright" and captivates the heart of the hero, almost

at first sight, by a display of her Amazonian charms.

Women have ever been lovers of novelty lovers of fashion, consequently with every change of time, there is a corresponding change of habit and costume. They are beings ever alive to vanity and adulation. With the view of setting themselves off to the best advantage they pique themselves about ornament and dress, descending sometimes even to the ridiculous and grotesque. But real beauty does not reuquire the aid of such tandry tinsels; it shines best in the simplest of attire. "Grave, yet gay; sumptuous yet not graceless." Well has the Poet said,

"True loneliness
Needs not the foreign aid of ornament
But is when unadorned, adorned the most."

Tis as well to gild refined gold, or paint the lily, as

to set off a pretty woman with a mass of knick knacks, and make her to be the carrier of her own treasures. But what is mere external beauty, without those higher graces, which ennoble the mind, dignify the character, and add fresh lustre to the countenance? A beautiful woman may indeed be a short-lived object of admiration, but she cannot be long an object of genuine esteem and love.

"What is the blooming tincture of the skin
To peace of mind and harmony within?
What the bright sparkling of the brightest eye
To the soft soothing of a calm reply?
Can comeliness of forms or shape or air
With comeliness of words or deeds compare?
No these at first the heart may gain
But these, these only can the heart retain."
"When charms of mind,
With elgcance of outward form are joined
When youth makes such bright objects still more bright,
And fortune acts them in the strongest light,
T'is all of heaven that we below may view
And all but adoration is their due."

Woman may lack the brilliant bloom, which constiwoman may tack the ormant bloom, which consti-tutes such an essential to beauty, she may lack the glow-ing lustre of the eye, and the ruby tincture of the lips; she may lack the, so much admired, statue-like symme-try of form, and the graceful outline of feature; yet if her heart be the seat of the affections, where the outlet of the passions cannot be found; if her eyes denote the sincere religion of her soul (to use an expression of Lavater) as they are raised to heaven with rapt devotion; if they can glow with earnest thought, and melt into inexpressible tenderness and rapture, she may be described as dignified by,

"The light of love, the purity of grace, The mind, the music breathing in the face."

If her disposition is kind and benevolent, her manners agreable though homely, her talk sensible and interesting, her temper even and unruffled, she has a charm greater than all the endowments of beauty, wealth or

"What's a fair or noble face If the mind ignoble be? What though beauty, in each grace Eyes may catch from heaven their spell Lips the ruby's light recall, In the Home for Love to dwell One good feeling's worth them all. Give me Virtue's rose to trace Honor's kindling glance and mein. Howsoever plain the face, Beauty is where these are seen. 🥬 Raven ringlets o'er the mare 2000 Of the whitest neck may full In the Home for Love we know One good feeling's worth them all? (To be continued.)

இலங்காபிமானி.

தஅளைசம் ஹு கார்த்திகை மு மஅக் உ.

ORIENTAL BANK CORPORATION. விளம்பரம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலே.

இதன் உதவிச்சால்பொன்று சென்றமாகம் மிசுர் இசது செ வ்வாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து இப்பொழுதா டைபெற்றுவரு இறது.

கடபடியான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொ

ழுத அதிற் தொடங்கப்படலாம். சேமத் திற்கரும்க் கட்டும்பணங்கள் ஒருமாசம், இரண்டுமாச ம், ஆற மாசக்காலங்களுக்கு அவ்விடம் வைக்கப்படலாம். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறை பேறுற்றுக்கு, மூன்ற, எாறு, ஆறவீசம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணச்சேகரிப்பிற்காய் அக்கந்த இடங்களுக்குரிய கைச்சிட்டுக ளும் ஏற்கப்படும்.

ளும் ஏற்சப்பமம். தல் ஸ்தானத் திலிருந்த இத்திரவியசாலேயைச் சேர்ர்த் சகல இசைச்சால்யின் பேருக்கும், செல்லேத் திரவியசாலேயைச்சேர்ர் த கொச்சியின் உதவித் திரவியசாலேயின் பேருக்கும், ஸ்கோற்ல ந்தைச்சேர்ந்த தேசத்திற்கும், மாகாணத்தக்கும், வர்த்தகத்த க்கும்சேத்த சகல இதேத் திரவியசாலேகளின் பேருக்கும், அயரல க்கைச்சேர்ச்த மாகாணத் தெறியசாகேகளின் பேருக்கும் உண் 49 கள் கொடுக்கப்படும்.

உண்டி மாற்றதை செஞ்ஞரிய கழிவு முதலான காரியங்களின் விவ நங்களே இத்தொனியசாலியற்கானே தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆர். வி. டண்லோப், உதவிக்காரியகர்த்தர்.

ன். எவ். வில்ஸ்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

அறிவித்தல்.

வண்ணுர்பண்ணேயில் வசிக்குஞ் சைவருக் கும் பிறருக்கும் இதைக்கோண்டு இதனடியிற் கையோப்பம் வைத்திருக்கிறவர் தெரியப்படுத் துவது என்னவேனில், மேற்படி சைவராவது, கிறிஸ்து அது சாரிகளல்லாத பிறராவது, கிறிஸ் துமார்க்கத்துக்கு அல்லது விவிலீய ஆகமத்துக் த விரோதமாய்க் கோண்டுவரும் நியாயமான ஆ ட்செபங்களேக்கேட்டு விடைகொடுக்கும் கோக் கமாக இந்தமாதம் உஉர் திகதியாகிய வருகிற சேவ்வாய்க்கிழமை மாலே சு மணியளவில் உ வஸ்சிலியன் மிஷுணேச்சேர்ந்த சேட்டித்தேருப் பள்ளிக்கட வங்களாவில் கட்டங்கடுமேன்ப

> யோ. கில்னர். உவஸ்சிலியன் மிஷனூரி.

யாழ்ப்பாணம், கார்த்திகை மீ கசுக் உ கஅசுச இல்

விளம்பரம்.

சேன்னபட்டணத்தில் முதற்தரத்தில் இலே ஞ்சி இதன்கீழ்க் கையோப்பம் வைத்திருக்கிறவ ருடம் முன்றமுழம் லக சிலீங்கர்கக் கைப்பண த்துக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சி. கனகரத்தினம்.

மானிப்பாய்.

நானுவிதவர்த்தமானம்.

இலங்காபமானியே,

முத்துச்செருட்டின் அரையும் சவுக்கியத்தாழ்வாய்ச் சிர் மையிலேதானே இருக்கிறுராம்.

—எங்கள் தற்காலடிதையில்கவானும்மாறி விடிகள் தோக்கி கிழிப்பத்தில் நாக்கி கிழிப்பத்தில் நாக்கி கிழிப்பத்தில் கிழிப்பத் கிழிப்பத்தில் கிழிப்பதில் கிழிப்பத்தில் கிழிப்பதில் கிறிப்படுக்கில் கிழிப்பதில் கிழிப்பதில் கிழிப்பதில் கிழிப்பதில் கி யாந்துவைத் இற்பிறந்தததை லென்ன உத்திபோகப் பெற்றதது இலன்ன. செல்வத் இற்றேங்கினதாலென்ன, சீரான ஆணதிலையத் தேடினதா செல்வத் இற்றேங்கினதாலென்ன, சீரான ஆணதிலையத் தேடினதா செல்னன, சட்டையிட்டித் தொப்பி சலித்ததி தூலென்ன, சூவாரி வின்மேற்போய்க் தன் இராமங்கியப் பார்த்ததி ஒடுலன்ன, வே தார்த இத்தார்த சமரசம் விகோகஞ்செய்ததிலென்ன, பட்⊕இ த்திப் பாதகுறை தேரித்ததி ஒடுலன்ன, — — சன்மார்க்கஞ் சார்தாடையில்லாத போகே இர்**தியருக்குள்ளுமல்ல ஏரோப்**பைபருக்குள்ளுமிதுவே, இயல் பே. மனுஷீகம்பாழ்.

பரமதகண்டனஞ் சுயமதஸ்பனசங்கம். இலங்காபிமானியே,

சென்ற வாதித்தியவாரமொன்றில் சைவப்பிரசாசவித் இயாசால்யில் சைவர்க்குட் சுற்றோமற்றோருங்க டிப் பரமக்க ண்டனஞ் சுயமதன்பனம் என்னம் அபிப்பிராயக்கொண்டு இற்கு ை சட்டங்குபது செய்தார்கள். அதன் சத்தாவன, கார்த்தி கையாதம் உபிர் இத்து தவக்கமாய் ஒருவாரம் பரமத்கண்டன மும் அடுத்தவாரஞ் சுபமதஸ்பனமுஞ் செய்யவுக் தான். இச்சங் கத்துக்கு அக்கோகனபதி சங்கரபணமுகர், விதேசர், இல்ஃமா சட்டாத்தியார், சம்பர்சப்புலகளும், சுப்பிரமணிபரும், திராகிட இங்கிலிசுப் பிறசங்கிமார். அங்கனமொருவரெழுர்து இத்தருண ம் எங்கள் ஆறமுசாரவலர் இங்கனமில் பேபென விதனமுற, மற்றொருவரெழுர்து அவரெங்கனமிருர்தாதும் இங்கிஷயசகக் உத்திசெய்வாரெனத் திணசெய்து விதனமொழிக்க, இன்னு கு உதவிசெய்**வா**ும் அக்க கடிக்க வழுவுகாயின், பாதிரிமாருக்கும் ச மொருக்கெழிர்த்த யாமிதில் வழுவுகாயின், பாதிரிமாருக்கும் ம்பழக்கெழிர்தவர்களுக்கும்பு தினப்பத்திரிகைகளுக்கும் ஆதுமா, க

ம்வரைக்கும் வேண்டிருக்கும். நான்காவதாகவொருவர் "பதுங் இஞர் பாரும்பாதிரிமார்" என்ற பல்லனி சதிகட்டியனுபல்ல கிபையும் சரணங்களேயும் முடிக்கக் கூட்டமுமுடிக்கு. இச்சங்க ஞ் ஞன்முற்றி வயிறமேறைகள் இதன் பொழிப்பின் னுக் தெரிசன மாகவில்ல். இனிமேற் காலங்கண்டு விபரர்களுகுவப்.

இங்கனம், ஓர்கடிகன்.

கடிகன் வரைர்துவிடுத்தவை காரிபபாகத்துக்கடுத்தவைதான். எம்மதத்தவருர் தத்தமதசம்பர்தங்களின் இத்தார்த்த்கை நன் சாராய்வதே நமதகருக்கு "பதங்கிரைபாரும் பாதிரிமார்" எ ன்ற பல்லவியை அவ்வேடு யாலாபிச்சவர் ஆரம்பச்சில்வருங் கூத்தாயிருக்க சமாப்தியில் கடித்தன கமக்குச் சற்றுத்தக்கம். கைவர்கள் எவ்வகையான கட்டம்வைச்சினும் இவர்க்குமோரி டமுன்டுபோலும். சாத்தான் கூலிதாடும் பிதாவாகில் ஈரகி வோராசனமுங்கிடைக்குமே. உலகில் வழங்குகின்ற எச்சமை யங்களுள்ளுங் கிறின்தசமையமொன்றே அவரவர் மதங்கியார நாய்ச்சுசெய்யவுமருட்டுள் சுத்தியுடையது.

பத்திரை இப்பே,

அமது, ஈக ஆம் பத்திரிகையிற் கண்ட புருண விஞவிற்கு விடைக அதும். செட்டி? வெளிதம்மை நேலூர் அம்மேற் செல்ல க் தொட்டிறே கையர் சம்மைச் சுடருடை செடுகேலேவி பட் டிடல் வேண்டும், என்பதன் பொருள், சவாமிகளே, அம்மோ பகைவராகி ஃண்ட இஃவழவமைர்க பாணங்கள் அவை நம்மே ந்செல்லும்படியாக எப்புணைபராகிய வேடர்கள் அவரிக்குற்றத் ந்செல் இம்படியாக எப் ககையராகிய வேடர்கள் அவரிக்குற்றத் திலீங்கற்பொருட்டு நீர் ஒளியையுடையக்கூட வேற்படையைச் செலுக்குச் சுங்கரித்தவ் வேண்டும், என்பதாம். இண்டு நேரலர் என்பது விண்ச்குறிப்பு முற்றுவின்பேச்சுக்குறிப்பாகிப் பொருள் படுசனின் அத்தை ரேரலராகி என விரித்துன் குறிப்பு முற்றிரெ கன்னுவில், வின் முற்றே விண்பெச்சமாகது முறிப்பு முற்றிரெ ச்சமாகது முளவே, என்ற இலக்கணத்து ஆம், சிருச்சுறுவில், இன்பம் கழைபான் விண்குவைன்றன்கேளிர் துன்பர்துடைக் கான்றுக்களை. தான்றுந்தூண். [லிறையாகுதி] எனவும் இருமுருக்கற்றுப் ப டைமீல், உச்சிக்கப்பியக்கைமீனர் தற்புகழ்ந்து. [கைமீனராகி.] எனவும்வருமிலக்கியக்களாறுமேறிக் இவ்வாறு வருவனவற்றை வ டநூலார்சதர்த்பென்பர் நேர்லூகிஎன்பத்குல் வள்ளி பம்மையார் தம்முறவரைக் கொல்லவேண்டுதற்குக் காரணங் காட்டிஞர். அ வர் கருத்தாமாறு, சுவாமிசனே நம்மேலன்புபூண்டு நம்மாலா எப்பட்டு நமதேவற்படியே பரிபாசமடையும்பொருட்டு வள் ளிமல்க்கண் மானிடைப்பிறக்க மட்டை வழிபடுங்குறவராகிய க ம்பாற் என்றுளில் நம் சொழுளே பாகியிருந்தஎன்றே, நம் பொருட் டன்றி என்பொருட்டாகவே வலியவர்தாண்டு பார்த்தல் பேசல் தின்டல் முலியவற்ற அயர்க்கு நம் வசத்தனாக்கி ஃருடன்கொ ணார்தமையைச் தாமறாகழி. (வேங்கையும் விருத்தனுமாகித் தோன்றினமைபையும் வேலன்மேல்வர்து வள்ளியைத் தொட் டாமெனக் கூறினமைபையும் தம தரங்காவல் பலிய தொழிப இன்றுகிகழ்ந்தமைபையும் பேறவற்றையு முற்றுகோக்கி) இவை பெல்லாஞ் செப்திவணக்கொண்டுவந்தார் நங் சூலதெப்வமாகல் வேண்டுமென்றாகித்ததியமாட்டாராவினும் இவிரம்புத்திரி பைமதியுடம்படுத்தியே கொண்டுவக்கர் இனிலிவரை சீவ்கியி வள்வாழாள் இவருக்கிவிள மீவதேகடன் என்று துணிந்து தும் மோமுறவராகமுயவாதே பெரிதக்கருத்துக்கொண்டு தும்மோடு நேற்றாகி அதனுல் கெட்டில்வாளிகம்மை அம்மேற்கெல்லத் கொட்டிடு கையராகிப் வேடரை என்புகாம். அன்றியும் நேறல மாகி என்புகளுல் கீர் வேங்கையும் விருத்தனுமாகித் தோன்றுடி அம்மை பெனக்குத் நிண்யாகத்தாமே திறுத்தனானும் கீர் வேல கமேல்வக்கதோன்றி பெய்வக்கையுத் தொட்டாமண்மகிழ்கிற பட்டுகளிற் கூறையிறுக்குகியுத் நடக்கியவத் கொட்டாமண்மகிழ்கிற கு பேலவாட்களோன்ற ப்பு ரோர்ற் குறையிறரிங்கு பென்று கூறியவழி சிற ப்பின் ரோன் மென்று செலிலி தராய் கூறும்படி தாமே செய்தலானும் இன்று மைக்கு செல்ததாமுக்கும்படி திடிம் செய்தலானும் இன்று கிகழ்சக் காரியத்தானும் அம்மோடியான்கடுமாறு திமேஒருவா ந்ருன் முக்கால சேர்ச்தவராதலேயடியான இன்று சேராதாராகி எ ன்ற கருத்துக் தொனிக்கும். இனி ரேறலர் அம்மேல் என்பன பாடமாமீக் உயமையாகாத அம்மேல் என்றுண்டிர்க், எதிர்ப வராகாத அம்மேலெனினும் பொருந்தும். சேரின் அம்மேலெ ன்பத பாடமாடின் உபமானமில்லாத நம்மேல் என்றுரைக்க. கிறப்பிட்டிப் பிள்ளேயார்கோமிலி அரைபுரைக்கப் புகுர்க ஒருவர் மேற்கூறிய பாடபேதங்களுட் புத்தகத்தள்ள சிறாக பாடத்தை சீக்கி இல்லாக பாடத்தைத் தூக்கிப் பண்டைநூல் முத்கைப் போக்கிப் போலியுரைப்பானுக்கித் தாக்குண்டு இடர்ப்பட்டார். அவர் தமத்தியாமையானோ தம்மைச் சொற்பொருட்டிறமதிர்த வறாகப் பானித்தமையாலோ தாம் உரையுகரக்கு சகால் வாகுத் தவரை வழுவறுத்து வாடுக்கமாட்டாதவரெனப் பழிப்பிக்கரினேக் தோ பிறரை வஞ்டுக்கவெண்ணிபோ சங்கரபண்டி,தருடைய மா ு பற்றை வருக்கையும் சங்கைகளேக் கள்ளித்தத் தாட் இருத் தமினேச்தோ எவ்வாற்றுலேனும் தம் பெயர் விளக்கவேண்டியோ பிறி தகாரணம்பற்றியோ அங்கன முரைத்தாரென யாக் கௌளிக்கி

மற்றைச் செய்யுட்குப் பொருள் இனிவரும் பக்திரிகையிற் கூ

இங்ஙனம், பௌராணிகன்.

(ாஅசம் பக்கத்தொடர்ச்கு)

அப்பானமாதின் சா பகோபச்தினுல் கோள்மூட்டியாகிப குருடன் பயமேறி, இவ ரை ஆறசல்செய்ப வந்தனன் இடைந்சலெனுங் காட்டுக்கே வ, செய்ரன்றியெனுக் அரோணுசாசியருடையடூர்ப்பிஞல் இடை ஞ்சலெனுங்காட்டில் என்ரடக்கைபெனும் பன்னிரண்டு வருட முத் சொசன்போன்றும் ஒருவருடமும் இருந்தின் சிறீகிர ட்டின்பெறுஞ்சமாகன்மெறுந்துக்றுப்பி, இந்தணவாதியாகு ணத்தை அறிர்து அவரோடும்புத்தத்தில் அணிவதுக்கபோது, குற் குணவாதிகள் மோசமே நூர்தேரிலேறி இடம்பமெனும்வில் அவ கேக்க அசுத்தமெனும் அம்புவீச சற்குணவாகி பர் சத்தியமெனுர் தேரில்லப் பரிசுத்தமெனும் வில் வெள்தன மனேபத்தில் பளும் அம்பைபோச்சி தனற்குணவாகு பரைச்சங்கில் தார். இற்குண் எகு ற்றுயிராயிருக்க சார்த்து கொல்வியெனும் அசுபத்தாமன் அவனி டஞ்சென்ற இன்ற சுற்குணு இயரை கொன்ற வென்ற தருவே கொன், சன்றவென்ற வாவென, சார்ச்து சொல்ல சென்ற சிறீகி ருட்டின தேவரெனும் ஞான சிறாவை வீட்டியொழித்த சுற்குண வாது யரென்ற அவர் புத்திரராசிப சொய்ய செனும் பஞ்சன கோபதருண்டிய தலேகவேயைப்புக் இற்கு வனுக்குக்காட்ட, அ வன் இறக்கவர்காறும் 'குணத்தைமாற்றக் குருவில்கு'' என்ற கூறிச் செவரையிலிரங்கி இறக்கான். இப்பால் ஈற்குணவாதியர் மனப்பாக்கியமெனும் முடிகரித்த பேரின்பமேனும் அரசுபுரி ந்தனர். ஈற்குணைத் அந்தணர் செடிக்கமாட்ட நென்புதற்கு செய்யுட்டாட்டார்கம். பாரகம் "ஆற்அசிர்விப்பாடிப ராண் முதற் காற்றின்மைர்களுடெத்தவே கன்றினேன் சாற்றின்என் வின் நாள்ளன் இரு படிடன் கூற்பின் உரப்படிகு விருற்கென்ன கூற

றைபா.'' ஆதலால் மாகான்கள் இவ்வண்ணம் ரூபகங்கொண் ட் செம்பொருள் சூதிப்புப்பொருளாப் புறாதனபுராணங்களேக் கோர்த்தவிதத்தை விவேகெள் விரித்து உடம்பில் இரத்தாரம் பு ஓ.ஒருற்போல விசாரிணசெய்சால் நூதனதுட்பங்கள் அபிக் து தற்குணத்தை முற்றும்வெறுத்து ஈற்குணத்தையே ஈடுவோர் என். மேறும், உட்கரித்தாட்டார்தத்திக்கும் சுருஇயாபே செ ய்யுட்டாட்டார்கத்துக்கும் அனுபவத்தாட்டார்கத்துக்கும் இண ந்காடப்பகே ஈல்லோர்செற். "கந்க கசடறக் கற்பவை சுற்ற பின் நிற்கவதற்குத்தக.''

இப்படிக்கு, கல்வப்பதியைச்சேர்க்க நிருக்க‱சயான்.

இ. ல. இருக்கிணைசபான் கடிகம் பலர்க்குத் சாதாரணமா கவே யுள்ளக்கினர்ச்சியை விணக்குமென்பன ஈமக்குச் சற்றுத் சங்கையின்று. ஆயினுக் கன்முற்பரிபக்கைக் குசைவனி நி கொண்டு யூடிக்கின் பண்டிக பாமரசென்னு பிருதிறைக்கருக்கும உரைசல் வாகவும் சாதேசக்கியரி தமறுக்கும் தராசுகோல்போல அ ம் எவ்வகை வில்விரோதருக்கிடத்கொடுக்கும் விசையதெசுபி போலவும நமறுகடிதன் சொல் விரோதருக்கோர் பீடிகையிட் டிருக்கின்றனர். பவுறாணிகமதத்தவரங்கோர நிசைப்துவரு மிஇ காசபுராண கர்த்தர்களாகிய கச்சியப்பார ஞர், சம்பகாட்டாழ் வார், வில்லிபுத்தாழ்வார் முதலிய ஆக்கியோர்கள் காலததிருந் தவருடன் சம்வாதஞ்செய்தனர்போதும். நமது பத்திரிகையி ல் கழுதன் சாலர்தோறுக் தோன்றக்காண்பது நமக்கதியர்த

பத்தொதிபரே, அம்பர்திரிகையோன்றில் வண்ணோகர கெ எக்கைபொப்பமிட்டு வெளிப்பட்ட ஒருவர் கக்கப்புராணக் காமதகனப்படலத்தில் மன்னுன்மாபுற்றிடு என்றசெப்புளின் அர்த்தம் விளங்காகம்பால் அதின் இலக்கண இலக்கியங்களி ல் வல்லவருக் தாமதிக்ககருக்கைப் பிறுக்கு இலக்கணுடையா கத் தெரிவிக்கவல்லவருமாயுள்ள விவேக்களால் அதிர்க்கொ னத்பொருட்டு ஒர் கிஞைவவிகளினர் அதற்கு அவர் மாகொரு விடைபையும் கொடாதிருந்தனர். பிக்வரும் பத்திரிகைகளில் வடைபைபு பு நொடாது ருந்தனர். பக்கூரும் பத்திரிகைகள்ல எழுக்கிருந்தனரோ அல்லது பாதகரு தியிருந்தனரோ பாம் அ தினிலேம். அதற்கு இடையிலே கூத்தாடுபிடத்திற் கோணத் திவெளிப்பட்டாற்போலவும், கிண்றுவெட்டப் பூகம்புறப்பட் டாற்போலவும் திருத்திகைசயானேனத் தம்பெயர்க்குத் தா மேதிருவென்னும் அடைமொழி புக்கொடுத்த ஒருபெரிய புல வர்கோற்றி அச்செய்புட்கு இசைவில்லாதாயும் இலக்கணவ ழிவிற்கு இசைவர் எதாயும் ஒருரைபைப்பொழிக்களர். அவர் உரையில் வழுவாராப்,சுல் மணற்சோற்றிற் சுல்லாராய்,சுலாய் ம டியும் ஆளுதும் அவற்றிற் சிலவற்கை எந்த்தக்காட்டுதைம். அ வையாவன கான்மறபு என்பதில் கான் எற்பதன்களுள்ள ஒற் அனகரமெய் நால் என்பதன்களுள்ள லைகரக்திரிக்க கைகுமென உணராது நான் எனப்பிரித்த அதற்கு நான்கு என உரைபெழுதி னர். பிராமணர் முதலிய ரானகுவருணத் வேரேடு காமம் நத லிப முக்குற்ற முடையாரையும் ஒருங்கு உட்டி எழுவரு எக்க வரெனப் பொருள்படற்கிடமாயும் கான்குவருணத்தாரும் முக்கு ந்றலிலிரென்ற கோடற்கிடமாயும், மற்றையகேவர் மனூடர்மு தலிய ஆன்மாக்களெல்லாம் முக்குற்ற முடையரென்ற கோடற் கு ஏதுவாயும், மும்மைகொள் பேதகரென்பதற்கு முக்குற்றமு கு வேளாயும், முடிகைய கொள் பேர்க்குர்காபத்தது முக்குற்றமு டையர்கள் முழுகம் நாகு மாட்டிக உரைஉரைத்தளர். இனித் நாற்பரிய உரையில் நாகு முடைய பெரியான புப், இன் முடை ய சிறிபோரையும் மன்மதன்வென்றுள் எனக்க நினர். மாணிக் கவாககர் முதலிய நூனவான்கள் வெல்லாகம் மானம் இன மு டையரை வென்றேயும் மன்க அதல் வீறாக்குக் கிறந்தகள்றும். ஆதலானும் அல்த கருத்தன்றென அறிக்க மானவாளன்பதில் துக்கானும் அற்ற கருக்காச்படி அதுக்கும் அற்றுகின் பி மும்மைகொள் பேதகர் சழுவி ஈழுவினரென்றுர். அற்றுகின் பி ன் மும்மைகொள் பெதகரைச் சுட்டவேண்டிபடுக்கியே. அ ன்றியுர் தான் போஜுகற்கு வழிபறிபாத சுர்கரியார் கடைப்பவ கட்டைபையுள் கடக் கொண்டு சென்றுற்போலத் தாமெடுத்த போவியுமையிலிவ்வளவு சங்கடப்பட்டவர் சுரங் கூறிய வழுவு ரைக்கிணங்கப் பங்குன் வில்லாச்டுரமுகளைக் கண்ட கேவர் புட்பாஞ்சலிசெய்காரென்பதனுள் மும்மூர்த்திகளுக் கழுவிரமு விஞற்போல எனர் கம்ப எண்ணத்தித்த இணங்க உபமானம் லகாததை உபமிர்க அரகுல் இண்டுள்ளார் கைப்புமாத்திரம் வீறி தேவரிக்கையாகிய பாத்ததன்ல் ராகத்தையுக் தேடிக்கொ ண்டார். இவர் நேரலர் என்பசற்கும் முடிபுக அவரராம். இப் புலவர் முன்ஞோ் பத்திரிணாயிற் கண்ட ஊசல் வளக்குப் புல வர்தாஞே ? ஏகோபரோ அறிக்லேம். இகையிற்க முன்னர் இச் செய்புளின் அர்த்தத்தை விஞவிய வண்ணாகநான் என்பவர் இ வ்வுரையை ஏற்றுக்கொண்டுரோ அல்ல வ மறுத்தாரோ தெரிய வில்லே. ஏற்றுக்கொள்ளாது மறுத்தனரேல் அதனே வரும் இரிகையிற் தெரிவித்தால் அச்செய்புளினுரைபும் விரைவில் அ வர்ச்குப் புலப்படும்பொருட்டு உதிக்கும்போலும். இப்படிக்கு, ஈல்லவிற் கோளுவிலான்.

ஐயாபத்திர இபரே,

ஆபாபத்திரு நிபரே, தங்கள் பத்திரிகை உம் புத்தகம் சுகம் சங்கிபையில் கத் காணிபெனக்கைபொப்பமிட்ட கடிதத்தில் ம. ரா. ரி. இதறர் மயில்வாகனம் ரா. ரா. இ. குணுக்கதைவேலுப்பின் இக்குப் பிறதிட் டகியாழக்கிழமை விருந்திட்டுபசரிக்க, அடுத்த சனி வரத்தி ல் மணியம் ம. ரா. ரா. வயித்திலிக்க முதலியார் பாரிவிதர்துப ண்ணிவைத்தாரென வரைக்குவைகள் காம் மாகத்து போதிக்கு ண்ணிவைத்தாரென வரைந்தவைகள் நாம் வநித்தி போரிக்கு ம்போது அவர் சிரேகத்தையும் நன்பையும் ஆரும்வியக்கக்க டியதோன்றிப் பிறிதொன்றல்ல. இவைதிற்கக் குறித்தபக்கூரி கையீல் மற்றோர்கள்களவோர் வரைபறத்துக்காட்டியவருட்டப லனிற்றீட்டியயாவும் இன்றுட்களில் எவ்விடத்திறஞ் சாதாற ணமாயிருக்கக்கடியதாயிருக்கு சென்பதற்தர் சாட்டுவேண்டா தாயினும் யாழ்ப்பானக் கச்சேரி உத்துபோகன்தர்களுக்குன் டுபடும் பஞ்சாட்சரக்குறைவு ஈம்மூர் உத்தியோகல் சர்கத்தித்தி ஸ்ஸியே இல்லே. இதைக்குறித்தர் கக்காணியார் பொருமை கொள்ளாக அலைரத்தடவிலிடப் பத்திராதிபர் தயவுசெய்வா சென கம்புகிறேன்.

இருக்கோளுகமில சுசம் ஆண்டு கார்க்கிகையாகம் கட்டேது.

M. COOMARASAMY ESQ. B. L, M. L. C.

குமாரசுவாமித்துரை.

இவர் இர்தமாதம் மிஉர் திசதி சணிக்கினமை சுவால் புகை க்கப்பல்வழியாப் இங்கிலார்தைவிட்டுப் புறப்படவிருக்கிருநெ ன்று ஒம்தாள என்னும் பக்திரிகையினுல் அறியவருகிறேம்.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. STRONG at the Press of RIPLEY & STRONG Manepay, Jaffna.

la. W. Southeravalupil